

384.2

KÉPES ÚJSÁG

Budapest

ÖREG MESTER ZOKSZAVAI

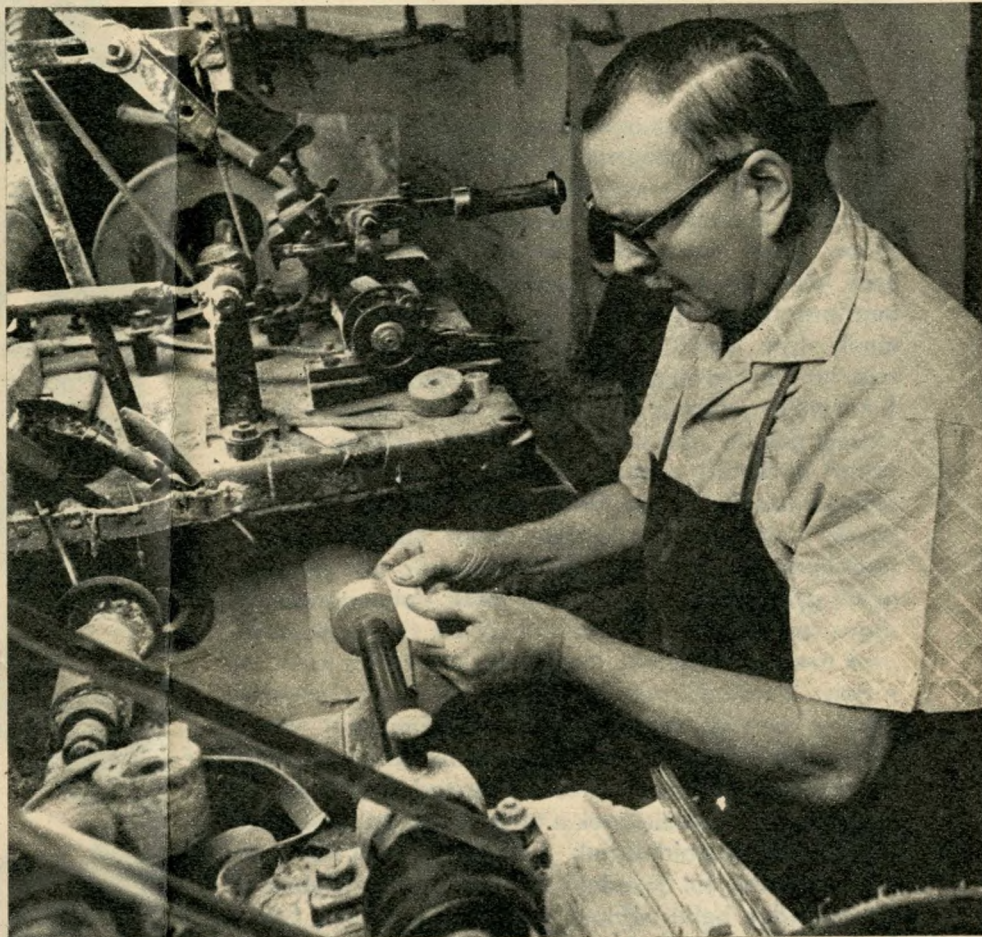
Bizony a mai gyerekek nagyobbik része már nem is tudja: mi az a szarufésű? A KIOSZ-ban állítólag már „törölték” a fésűs ipart. Kihaltak a mesteremberek. Az egész országban hárman-négyen ha dolgoznak még fésűs-szaruművesek. Egyikük a pesti Varga Gyula. Ő is már 70 felé jár, bár ez nem látszik rajta. Erővel még bírja az 1935 óta üzött nehéz foglalkozást. A „nyers” ökörszarv tizenöt művelet során alakul szabályos, fényes, jótapintású fésűvé.

A mester lelkesen magyaráz, mindent bemutat, de gyakran elkomorul: „Nincs anyag kérem! Ezért van ez a szakma halálra ítéelve! Csak az ökörszarv jó fésűnek. Eddig a vágóhídról kaptam, de már nem adnak. Kidobják, vagy megőrlik csontlisztnek. Aztán egy téesz segített, de már onnan sem megy. Látja, egyedül csinálom mindent. Nincs tanulóm, segédem se. Pedig ha kapnék anyagot: idevennék még tanulókat is! Betanítanám... Az én apám bognár volt. Négyen voltunk testvérek. Iparosnak kellett mennem. Nekem kérem csak hat elemim van. Egy híres fésűkészítőnél lettem inas. A fésűs-szakmában nőttem fel, csak ebben tudom elképzelni az életemet. Amíg bírom: csinálom! Nagyon nehéz szakma pedig. Nézz a kezemet! Mindig megsebzem valahol... Főleg az, hogy olyan munkaigényes. A szarufésű mindig kézi munkával készült, a gépek csak segítenek valamiképp. Az első műveletekhez leginkább fizikai erő kell: a szarvat bevágni, tűzben előmelegíteni, kinyújtani, présbe tenni... Utána már kezűgyesség. Anélkül ez nem megy. Én nyolc óra alatt tíz fésűt készítek el. De sok selejt is van. Főleg a gyenge minőségű szarvak miatt.”

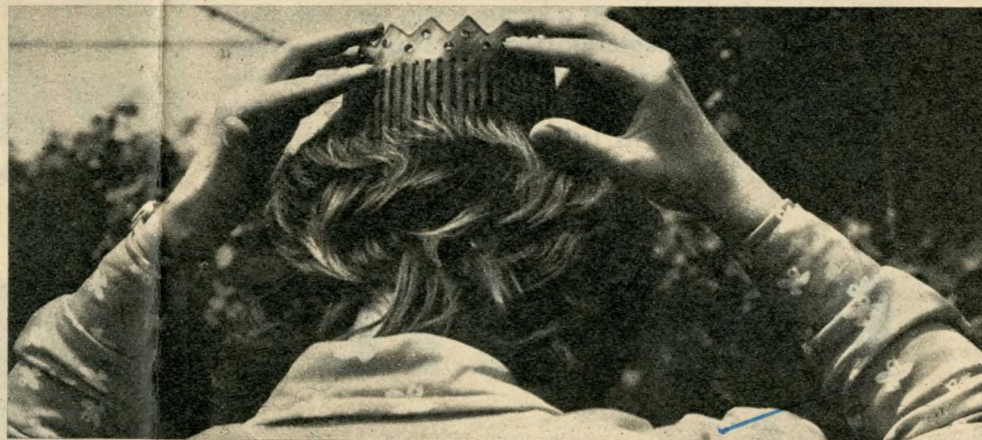
Hús forintba kerül egy szarufésű. Sokkal drágább, mint a műanyag. De kellene: keresik. Divatos, kellemes vele fésülni, nem törlik, nem kapar, és az idősebbek meggyőzően vallják, hogy nem hullik tőle a haj... Varga Gyula kiállításokra is jár. Hetente egyszer pedig a pesti piacon árul.

Leülünk a műhelyben. Égett szaru-szag terjeng körülöttünk. Beletúr a fésűhalomba. Úgy látom most egy kicsit remeg a keze: „Ez nekem a legnagyobb öröm! Nézzé ezt! Milyen sűrű a foga! Abból a szarvból ez a remek kis fésű lett! Nehéz munkával persze, de arra ilyenkor nem gondol az ember... Csak legalább néhány szarvat kaphatnék hetente!”

Eöry

„Csak legalább néhány szarvat kaphatnék hetente”

Íme, a fésű

(Fotó: Karff István)